

REGÉLŐ.

PESTEN csötörtökön augustus 20^{kán} 1835.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. A' szerkezői hivatalban évnegyedenként 's képek nélkül is válthatni példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Pöstény 1835-ki júliusban.

Nem a' fürdő orvosi erejéről, hanem csak helyzetéről, és az itteni életmódról kívánom az olvasókat némileg értesíteni. — Hazánk ezen egyik legnevezetesebb fürdője fekszik Nyitra vármegyében Galgóczytól éjszának jó két óra járásnyira. Tulajdonosa Erdődy József grófné. Az egész Kis-Pöstény (így nevezik a' helységnek a' fürdőhez közelebb eső részét) egy vendégfogadót képez. Minden háznak van külön czime, 's nincs egy is vendég nélkül. A' lakosok Tótok, pénzért igen vendégszeretők, és semmit se mulasztanak-el, mi az idegennek kényelmes élésére megkívántatik. — A' helységből rosz fa-hid vezet keresztül a' Vág folyamnak egyik ágazatán azon bokrokkal és fákkal fedett iszapos szigetre, hol a' forrás létez. Mellette néhány lépésnyire a' ravasz Vág csörtet-el. Kelet felől a' táj mintegy félkör hegy-láncztól van övezve, egyébről pedig síkság terjed-el. A' fürdésre két épület van fölállítva, kívül sokat jelentők, de belől a' legnagyobb elhagyattatást árulják-el. A' fürdő-hely három fő részre vagy is teremekre van osztva, mellyeket fokonként kell használni, 's ezek mind közösek; hol a' lelegegansabb dámák a' férjfiakkal együtt fürdenek. Vannak ugyan külön kád-fürdők is, de ezek nem olly czélirányosak, és rémület fogja-el az embert, hacsak hozzájok is közelit. Durva kivájt fa-gerendákon foly itt a' víz keresztül, mellyek még talán akkor készültek, minekelőtte a' csap feltaláltatott; mert még az sincs rajtok, hanem a' vizet bocsájtó lyuk egy idomtalan dugaszszal zárathatik-be. A' szoba talyazatán igen vigyázólag kell lépni, nehogy a' deszkának felbillenése által az ember homlokba üttessék. Se szék, sem asztal nincs ezekben, hanem egy avult fa-pad és egy tükör tesz az egész butorozást. — Mind ezeken kívül a' pór nép számára egy, a' Zsidókéra pedig két fürdő-terem van. Az elhagyatásnak itt még nagyobb mértékét lehet látni, és nem győz az ember eléggé csudálkozni, hogy a' tulajdonos ezen jótékony hely csinosbitására legkisebb figyelmet se fordít; náre nemcsak önhaszna, hanem az emberiség is eléggé ösztönözhetné.

Alig pillant-fel a' közel levő hegy mellől a' nap, már tarka ve-
gyület tódul a' forráshoz szörpölgetni meleg reggelijét. Onnan kiki
fürdeni megy. Vannak sokan, kik egyedül csak multság kedvé-
ért elegyednek a' fürdők közé. Igen javallom ezen gyógymódot
hypochondriacus collegáimnak. A' sár miatt el ne rettenjenek; mert
hisz' nem kell nekik az ugy nevezett pokolvölgybe leereszkedni;
elegendő lesz a' tükörfördő (Spiegel-Baad); ott bizonyosan legna-
gyobb foganatot tapasztalandnak. Délfelé és estenden a' sétatéren
van az őszvejövetel, hol czélirányos hanga, és Ádám apánk idejé-
ből való pamlagok, az az: fatuskók kedveskednek a' szellőzőknek.
Mintegy vetekedve zengenek itt a' roppant diófákra tódult mada-
raknak énekei a' hangászattal, melly igen elragadtató jeleneteket
nemz. Többnyire grófok, bárók, 's Europa több részeiről jött kül-
földiek: Angolok, Francziák, Olaszok, Lengyelek, Oroszok, Au-
sztriaiak 's a' t. teszik itt a' gyülekezetet; belföldi köz nemest, vagy
polgárt alig lehet látni. Majd minden europai mivelt nyelvet hall-
hatni, de magyarul csak igen igen ritkán; mit ne csudáljon senki,
mert olly idegen itt már minden a' Magyartól, mintha a' nagy ten-
geren tul lenne helyezve. És ha a' külföldi nem tudná, hogy ájtött
a' határvonalon, nem tudom, mi által győzhetné-meg magát arról,
hogy magyar országban van. — Vasárnapokon ugy nevezett fürdői
casinók szoktak lenni, hol az öreg nénikék whiszteznek, a' fiatalok
pedig egy két órai keringelésre szabadittatnak-fel. Érdekes jelenet
ekkor látni, mint igyekszik némellyik ezen üdvítő perczeket hasz-
nálni, mint vágtat a' kéjhullámok árjain. Egyszerre megszűnik a'
hanga, a' küzdő leteszi fegyverét, 's az elrepült bájpillanatokon
mereng; míg nem a' sorshuzó szavára felriadván a' szabadba siet
fellengős képzeteit elosztatni. Néha valódi bálók is adatnak. Így
július 21-ikén a' Nyitra vármegyei kórház elősegítésére adatott egy
diszes táncmultság, melly majd egyedül csak magnásokból állott.
A' nőnem egyszerűn, de tetszőleg jelent-meg; főleg kitünt deli ék-
szereivel Gr. B. A. — Szivhódító kellemmel pedig a' két Z — i test-
vér. Igen szembetünő volt egy Angolnak jeles ölténye és e' valódi
phlegmaticus Angolnak temperamentuma, kit a' keringők legelragad-
tatóbb percei se látszottak meghatni, hanem csak mintegy tisztieletből
phlegmatice ereszkedék néha néha a' tánczosok közé. — Az ide
gyülekezett fürdői nép közül majd minden tizedik sánta, mit a' für-
dőnek különösen a' végtagokra ható hatalmas ereje okoz, 's ez igen
nagy vigasztalásomra szolgál, és reményt nyújt, hogy elromlott járó
mosztonyim vissza nyerendik haszonvehetőségöket. Egyébiránt a'
társalkodási körök igen feszesek, és azon vig fürdői népet, mellyet
magamnak eleve képzeltem, nem találtam-fel. Meglehet, hogy a'

félgyász tartoztat valamit a' dolgon. Elég az hozzá, hogy én, mint puszta ember, sokkal többet vártam Pösténytől, kivevén a' pénzkeletet; és alig várom, hogy ezen igen igen vendégszerető feleimtől megvállhassak.

Kolbay Berta.

TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLÉS.

A' G a u c h o. *(Folytatás.)*

„Jó, jó — viszonzá Ord — de engedjen-meg kegyed; még ezzel nincs megfejtve azon hirtelen változása kegyednek, midőn amaz emberrel összetalálkozott.“ Don Jose cigarróján nagyobbakat szívott, de feleletet nem adott; látszott azonban rajta, hogy zavarodását rosszul titkolta. Kevés váratra csaknem innepies tekintettel ismét szót vön: „Kedves uraim! megengedjenek, de igen nehezemre esik kegyeteknek ama rejtvényes szókat megmagyarázni; oly családi történetet hoznak emlékezetembe, mellyeket jobb volna örökre elfelednem. — Igen is — folytatá kezével egyet intvén, hogy beszédében félbe ne szakasszuk — ezen ember nekem egy oly történetet hívott emlékezetembe, mellyet már rég eltemetve hittem; 's valóban úgy is tetszett elejénte, hogy kísértetet látok, midőn azon ember bátyám nevét emlité.“ — „„A' bátyja!““ szoltunk egyszerre nagy csudálkozással mindketten. — „Az egész történet nem sokból áll — monda Don Jose. — Mi előtt atyám még megházasodott, egy asszonynyal, kinek külső szépségén kívül semmije se volt, barátságban élt; ennek gyermeke az anya nevérol Leonardo de Pelasgának neveztetvén 15—16 esztendőskoráig atyai házban neveltetett. A' gyermeknek anyja egészen tele verte fejét némi körülményekre nézve, 's feledhetlen marad előttem, milly nagy dühösségbe jött, midőn őt egykor az én anyám, kit durván megsértett, zabfiúnak nevezé. Halavány lett mint a' halál, fogait csikorgatá, engem karomnál fogott, 's anyámhoz taszítván egy kést ránta elő: „„Ez — ugymond — a' valódi zabfiú! 's kezem csak azért kiméli vérét, mert atyám vére foly ereiben.““ Ezen szókkal kirohant, 's atyám szobájába ment, hol a' szekrényt feltörvén száz dollarral telt erszényt vitt-el, 's helyette az asztalra nyugtatványt hozván eltávozott a' nélkül, hogy valaha láttuk volna többé. Már jó formán elfeledtük őt, midőn két év mulva egy lovas ember házunk ajtajáig nyargal, 's ott Leonardo nevében 100 dollarral terhelt zacskót vete-le, 's ismét villámként eltűnt. Több év mulva egykor Sierra Morenában utaztam bizonyos ültetmények megtekintése végett, mellyeket atyámtól örökségül kaptam. Egy csapat utazókhöz szövetkeztem, minthogy az utat a' banditák félelmissé tették. Itt egyszerre megtámadtatánk, podgyászsunk elvétellett, 's nekünk lovainkról le kelle szállni, és arez-

czal a' földre fekünni. Ekkor hallám, miképpen a' zsványok kaptánja zsebkönyvemet keresztül forgatván felkiálta: „Echivera! nagy Isten lehetséges-e?” Én e' szóknál felpillantottam, 's a' haramia vad vonásaiban a' szerencsétlen Leonardót ismeréni-meg. E' pillanatban egy golyó reppent-el fülem felett, 's a' kapitánt szemem látára leteríté; még több lövés is történt: t. i. egy itt rejtve volt katonacsoport megtámadá a' rablókat, kiknek csak hamar hátrálniok kellett. Mig podgyászainkat ismét helyre rakták, mély szomorúsággal és sokáig néztem a' szerencsétlen Leonardo holt testét. Most a' banditák ismét vissza tolakodtak, vezéröket felragadák, 's a' katonák által üetve csak hamar elveszének szemeink elől. A' banditákról többé semmit se hallék; Leonardo Sierra Morena bércei alatt el van temetve. Hanem azon ember, kivel ma dolgunk volt, olly egészen tetőtől talpig Leonardo, millyennek lenni kell, ha most élne; 's ha magam nem láttam volna halva lábaimnál, hinnem kellené, hogy az ön maga volt. De még egyszer mondom, ez lehetetlen; előbb hiszem azt, hogy ezen ember valaha bandájához tartozott, 's vezéréhez viselt régi ragaszkodásából nem vette-el életemet. De bár mint van is — folytatá az öreg ur barátomhoz fordulva — kérem, hagyjon-fel kegyed utazásával. Egy Gaucho éppen ugy nem felejt-el valamelly megbántást, mint azt meg nem bocsátja. Itt a' felsőség oltalma alatt fenyegetését fel se vesszük; de ha kegyedet egyszer a' maga földén leli, nem nyugszik előbb, mig a' rajta elkövetett megszegyenítést kegyed szívének vérével el nem mossa.“

Sokkal jobban ismertem azonban barátomnak rettenthetlenségét, sőt vakmerőségét, mintsem meglepett volna, hogy feltételénél megmarad. Ó a' Gaucho dühösségét annak részegségéből következteté, 's Don Jose aggodalmai egészen alaptalanoknak látszottak előtte.

II.

Elutaztunk, 's első éjjelre száz (angol) mértföldre voltunk már Buenos Ayrestől türhető vendégfogadóban. Éppen nagy lóvásár vala azon helységben; sok Gauchót leheté ott látni, miképpen a' szabad pusztai csikókat az udvarban elfogdosták; egy igen szép csődört több fiatal ember kíváncsin állott körül. Egyik, ki a' szép állatot szerette volna magáévá tenni, sok pénzt ígért azon Gauchónak, ki azt megszeliditené; de a' csikó olly tüzes és pajkos volt, hogy senki sem akarta a' jutalmat elnyerni. Végre egy öreg Gaucho lépett elő szürke szakállal, 's valódi kigyó-tekintettel; a' pénzt kezébe olvasztatá, a' nyeret gondosan illeszté a' puszták lovára, 's megvizsgálván sarkantyújit egy ugrással a' lovon ült, és villámsebességgel elvágatott. Barátom engem karomnál ragadott, 's fülembé sugá:

„az égre mondom, ő az! már nyomunkban van.“ Így fejthetem-meg most én is azon mellékpillantást, melyet a' Gaucho reánk vetett, mielőtt a' lóra ült. Én semmit se feleltem barátomnak, hanem magamban azon tünődtem, mihez kelljen kezdeni, ha az öreg visszaérkezik lovaglásáról.

Ha Délamerikában valamely lovat megakarnak szelidíteni, nyargalva három négy mértföldet megfuttatnak vele egy körben; de az öreg Gaucho a' helyett, hogy kört formált volna, egyenes vonalban messze elvágatott, úgy hogy utóbb egészen eltűnt, 's kiki észre vette, hogy tette nem volt egyéb, mint csalás. Az éj bekövetkezett, 's a' Gaucho valóban nem jött vissza. A' jelen volt Gauchók közül azonban senki se akarta őt ismerni, ki illy alávaló módon szegte-meg szavát, 's az ifiú embernek szabad választást engedének lovaik közül, de ez már nem igen hitt nekik; versenyzésök késő estig tartott, és tőlünk az álmat egészen elrablá. Reggel borzadva látám, hogy barátom sápadtsága nem egyedül csak az álmatlan éjnek következése. Lelkében senyvesztő sejdítés keletkezett, 's megvallá nekem, hogy nem lehet ura ezen rettenetes érzésnek. De én vele együtt hívé, hogy majd az utazásnak változatossága kiveri elméjéből. — De ez nem történt, 's mi visszamentünk.

Vissza jövet még sokszor a' körül belől csatongló Indusok végett is szorongásba jöttünk, kiknek vadságukról vezetőink hajmeresztő történeteket tudtak ijesztésünkre elbeszélni. Az Indusok dühössége 's Europaiak elleni gyűlölsége — mint vezetőink mondák — se határt se czélt nem ismer; mindent, mi utjukba jó, tüzzel vassal emésztenek-el; csak a' fiatal hölgyeket hagyják-meg életben, kiket magokkal visznek.

Azonban minden illynemű ismeretségbe-jutás nélkül három napi járással közeledtünk volt Buenos Ayreshoz, 's ismét szabadabban lélekezettünk. Egykor néhány mértfölddel előbbre jártam csapatunknál; midőn hirtelen egy strucz madár került utamba, 's én őt azonnal üzőbe vettem. A' lasso-hajításban jó forma ügyességem vala, 's minthogy paripám egyike volt a' legjobb futóknak, remélhetém, hogy a' madarat még elérhetem. Valódi kedvvel vágattam az iramó állat nyomaiba. Most már egészen közel voltam hozzá, midőn lovam rögtön valamely árokba esik, 's engem kegyetlenül összetördösött. A' kantárszárát szerencsére kezemben megtartám, de sokáig megkábulva feküdtem. *(Folytatás következik.)*

K Ü L Ö N F É L E.

T r é f a f ü z é r. Mult hétvásárkor Pesten egy kofának sok eladó tojása volt, melyeket ő kosárba rakva a' földön tarta. Midőn többi árújának elra-

kogatasával foglalatoskodnék, bizonyos fiú sebes futtában őt olly hatalmasan meglökte, hogy ez nehéz testének egész terhével egyenesen a' tojaskosárba esett. — „Megállj gazlélek! — kiálta a' törött tojásokon ülő, bot után nyulván — majd rántottáival tartlak.“ — A' fiú izét sejtven a' rántottának, viszonzá odább szaladván: „„köszönöm, csak egye-meg kelmed maga!““

Külkey Vilmos.

10 esztendő's ifjú.

A z a s s z o n y. (*Végzet.*) A' gyenge asszony igen jól ítél-meg mindent, mit mozgásba kell hoznia öngyengéjei eltakarására, t. i. szenvedélyeinket. Az ő mechanicája erősebb, a' mienknél, mert fogancsai az emberi szívet rázkodtatják-meg. Mindent, mit ezen nem nem önmagából merithet, 's mi neki még is szükséges vagy kellemes, jól és ügyesen kell iparkodnia cselekedni. Neki tehát a' férjfiak szellemi tehetségét eltalálva kell fel-fogni, de nem az emberi nem szellemét általánosán, csak egyedül a' férjfiakéét, kik őt körülveszik, kiknek ő, már akár törvény akár hajlandóság által, alájok van vetve. Beszédjek, cselekvésük, tekintetök, taglejtéseik által kell iparkodniok érzéseiket kikutatni.

A' férjfiak eltaláltabban okoskodnak az emberi szívről: de az asszonyok igazabban olvasnak abból. Ők a' morált fellelik; mi azt rendszerbe hozzuk. Az asszonymak több esze, a' férjfinak több genieje van. Amaz észrevesz, emez ítél. Ezekből egy világos fény, a' leg-tisztább tudás, következik, mellyet az emberi lélek elérni képes; szóval a' legbiztosabb emberismeret.

A' világ az asszonyok könyve; ha belőle roszul olvasnak, az ő hibájok, vagy valamelly szenvedély vala vezetőjek. Az asszony esze practicalai ész, melly neki igen ügyesen mutat módokat egy kivánt cél elérésére. Az asszony ítélő tehetsége sokkal előbb van kimivelve, mint a' férjfiaké; minthogy csaknem gyermekségük óta önvédő állapotban vannak, 's egy igen nehezen megtartható kincset kell iparkodni meg-őrízhetniük, és így szükségképpen előbb kell a' jót és roszat megismerniük. Bár az asszonyoknál általában gyengébb az értelem, 's előbb lankad is; de ellenben egészben általánosán hamarabb kifejlenek. hasonlón a' gyenge bársonvirághoz, melly sebesebben nő és enyészik az erős tölgynél. Lelkijelentét, éles elme, finom észrevételek — ezek az asszony tudományai; az ügyesség azokat használhatókka tenni, talentumjok.

Mondatik, hogy az asszonyok hamisak; de ilyenek csak lesznek. Az ő tulajdonképpi adományuk ügyesség, nem hamisság. Nemük valódi hajlandóságaiban, még ha igazat nem mondnak is, nem hamisak. Miért is kérdezni a' szájat, ha hallgatnia jobb? Figyeljetez szemekre, arcszínére, léleketére, félénk tekintetére, gyenge ellentállására; ez azon beszéd, mellyet neki a' természet adott, hogy nektek feleljen. A' száj mindig nemet mond, 's ezt mondania kell; de a' hangejtés, mellyel az mondatik, nem mindig egy, 's ez nem tud hazudni. Az asszonyt mindig bizonyos tekintettel a' férjfiara kell nevelni. Ezeknek tetszeni, nekik használni, tiszteletüket és szeretetüket megnyerni, őket nevelni, tőlek tanácsot kérni, őket vigasztalni, az életet nekik édes-sé és széppé tenni: ezek minden időben az asszony kötelességei, mellyekre őt zsenge gyermek korától fogva kell szoktatni.

Bizonyos, hogy egyedül az asszonyok képesek becsületességet és igazságosságot közünkbe visszahozni; de ők megvetnek egy királyi pálczát az erény kezeiből, 's egyedül csak kecsék által akarják azt kivinni. Az ohajtás, hogy az asszonyoktól tiszteltessünk, sok nagyot szülhetne köztünk, ha értenők ezen rugótollat mozgásba hozni.

Jaj azon századnak, hol az asszonyok a' férjfiak feletti felsőbbbséget elvesztik, 's a' férjfiak az asszonyok ítéletére nem hallgatnak. Ez az erkölcstelenségnek legfőbb foka. Minden erkölcsös népek nagyra becsülték az asszonyokat. Tekintsünk csak Spartára, 'sa' régi Romára! Ott az asszonyok tisztelték hadvezéreiket; megsíraták a' haza atyjait; az ő ohajtásai, az ő gyászuk a' köztársaság főkivánatainak tekintetek. Minden nagy lázadások tőlek eredtek. Egy asszony által nyert Roma szabadságot, a' plebejusok consulságot. Egy asszony vete véget a' decemvirek zsarnokságainak. Asszonyok menték-meg Romát egy száműzöttnek kezeiből. Mint változnak az idők! milly megváltoztatva mutatkoznak a' tárgyak! Talán mindnyájunknak igazságunk van. A' mi időnkben illy asszonyi vonás a' táborban talán nevetséggé lenne. Hagyd, legyenek Romainék! 's mi megint Volskokat és Coriolánok szívét érzük-meg.

Ó asszonyok, asszonyok! ti kedves, szeretett, és szerencsétlenség-hozó lények, kiket a' természet gyötrelmünkre annyi kecsékkel felékesített; ti, kik büntettek, ha veletek daczolunk; üldöztök, ha tőletek félünk; kiknek szerelmök és boszújok egyiránt káros, 's kiket se felkeresnünk se kikerülnünk nem lehet torlatlan! Szépség, báj, inger, sympathia, megfoghatlan lény, a' legnagyobb gyötrelm és legnagyobb kéj öszvesége! Szerencsétlen az, ki magát gondatlanul csalékony nyugalmadnak oda adja! te az emberi nemzetben legveszedelmesb zivatárokat támasztasz!

Mandschu nyelvnek bővítése. Kieu-lung az utóelőtti china császár azon igen nehezelt, hogy a' mandschu nyelvben nagyon sok china szókat használtak; ez okból tehát a' mandschu nyelv gyökérszavaiból új szókat készíttetett, mellyek sok fogalmakat (Begriff) fejeztek-ki, mellyekkel a' Mandschuk csekély miveltségök miatt még akkoráig nem bírtak. Ezen munkát a' legbölcsebb mandschu nyelvtudósok egyesülete vitte végbe, kiket a' császár ezen célra egybe hivatott. Ezen egyesület 1777-ik esztendőben (a' mi számolásunk szerint) mandschu-chinai szokönyvet adott-ki, mellyben 5000 új szó találtatott. Ehhez kell magát tartani minden embernek, ki nyilvános hivatalt visel, 's az addig szokásban volt china szók használására testi büntetés van szabva.

Jótevőség. Midőn 1827-ben Sir Burdett F. Londonban megtudá, hogy egy vagyontalan mészáros három szegény gyermeket vett magához, kik szülőjöknek hirtelen haláluk miatt koldusbotra jutottak volna, 200 font (2000 pengő ft.) sterlinget küldte a' mészárosnak, 's ugyan annyit a' gyermekek számára.

Különcz temetkező. Angol országban Whitesen nevű helységben bizonyos Unterwood nevű ember hugának 6000 font sterlinget hagyott végintézetében azon feltételek alatt, hogy őt következő módon temettesse-el; mit az meg is tett. A' koporsó zöld színnel volt befestve; a' holttest pompásan kiczifrázva. Lábainál egy példány

Milton feküdt; feje Horáczon nyugodott. Jobb kezében egy példány régi görög biblia, baljában Horácznak zsebkönyv kiadása feküdt. Azon hat ember, ki őt a' temetőbe kivitte, fejenként 10 guineát kapott azon kikötéssel, hogy tarka ruhába öltözzenek, 's vitel közben Horácznak XXXI. odáját énekeljék olly muzsika mellett, melly nekik legjobban tetszenék.

J E L E S M O N D Á S.

L e á n y.

A' leány olyan virág,
Mellynek egy szellő is árt.

Dukai Takács Judit után Ká. Irma.

S z i v.

A' sziv hideg, vagy lángra lobbanó,
Fázik, melegszik, minden untalan,
Mig benn az érzelem helyet talál;
'S az érzelem ha benne megszűnik,
Mint egy kiégett mécs — üres marad.

P. Szókedencsről.

A' barátság, melly csupán udvarias szolgálatok viszonzásában áll, a' kereskedésnek bizonyos neme; melly csak addig tart, mig ilyen emberek egymásnak használhatnak. Ez nem barátság, hanem berelés, minél a' szem mindig csak haszonkeresetre van fordítva.

Knigge.

Műszer az élet. Valamint a' bányák világossága mélyen a' hegyek üregeiben láthatóvá teszi a' fáradozással kifejtendő érczet: ugy a' szellemi szem világosságának is elválás és halál által okozott lelki sebekben gazdag kincseket kell felfedezni, mellyeknek nyeresége alatt a' viszontagsággal teljes élet műszerré változik, mellynek alakja tett és szó által nyilvánosodik-ki.

Delbruck.

Gnomák. A' barátság egy lélek két testben.

Aristoteles után —

Erényes csak az, ki nem csak nem cselekszik rosszat, de tenni sem akar.

Stobaeus után S. Lotty.

B e t ű r e j t v é n y.

É-vel diszt jelent, vagy feszit kemény tárgyat,
F-el tartja rendben kocsisod a' lovat.
K-val állandóság és szerénység jele,
L-el megnyilt a' tárgy, 's rajta nézhetz bele.
P-vel városokban mesterembert jegyez,
Ki népnek naponként ennívalót szerez.
Sz-el látsz szobákban, templomban, teremben,
Söt több országrészt is a' testvér Erdélyben.

K-i.

Előbbi rejtvény: B ú b.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.